

de sædvanlige Retsmidler afhængig af, om han er i Stand til at stille en aldeles uregnelig Sikkerhed laant ud over det, som sædvanlig Retspraksis taler for, er et forkert, urigtigt og meget betænkeligt Princip. Det er i Virkeligheden den første Gang, synes jeg, at der ganske klart er fremtæt den Bænkfælsighed efter Menneftenes forfælskelige Formuestillinger, at man giver en Præmie for Formue ved denne Udgang til Sikkerhedsstillelse, som blot de, der have Evne til det, ville kunne benytte. De, som ikke have det, ville ikke kunne benytte det Retsmiddel, som der her er Tale om, saa meget mere som det i Reglen vil blive noget grumme betydeligt, der er Tale om af Hensyn til den lange Tid, Auktionen kan trække ud, og de mange og forfælskelige Omstændigheder, der kan blive Tale om. Jeg vil sige, at jeg havde hellere ønsket, at man var bleven staaende ved det nuværende eller ved Lovforslaget i den Affattelse, det oprindelig havde, thi jeg synes, at saaledes ligefrem at proklamere, at Udgaaen til at benytte et Retsmiddel i al Almindelighed og uden Hensyn til, hvad Indbendinger der ere gjorte, er afhængig af Sikkerhedsstillelsen, er meget betænkelig, og det er mig i høj Grad imod. — Med Hensyn til Uendingsforslaget Nr. 2 er der jo, synes jeg, sagt tiltrækkelig om det, saa at jeg kan fatte mig kort derom. Det er erkendt fra den højtærede Ordførers Side og i Virkeligheden fra alle deres Side, som have haft Ordet, at det er en i høj Grad ønskelig Reform, en Reform, som dette Ting vedtog ved 3dje Behandling, en Reform, som man hyberligere paaberaabte sig for nogle faa Dage siden som Grund til at afvise ethvert Uendingsforslag om Kompensation for den nye Klasselotteriløb. Nu stiller man sig saaledes, at saasnart Landstinget siger: Det kunne vi ikke, forlader man sin hele Stilling, forlader et Forslag, som man selv erkender for godt, og opgiver det hele. Jeg veed ikke, om det er den Maade, hvorpaa dette Ting skal høvede sin Stilling. Der blev sagt af den højtærede Ordfører, at det var ikke radikal at stemme for noget, naar det ikke blev til Lov. Det kan man meget godt sige, men her i dette Ting gives ingen anden Maade at lægge sin Radikalisme for Dagen end ved at stemme. Det, at vi ere komne saa vidt, at man ikke vil stemme for et Forslag, som man anser for nyttigt og godt, naar det ikke har Betydning for det andet Ting eller for Ministeriet, er virkelig et Eksempel paa den i mine Dine højt beklagelige politiske Tilstand, hvori vi befinde os. At det ikke er saa i den ærede Ordførers Dine og i deres, der slutte sig til ham, er meget natur-

ligt, men jeg veed ikke, hvorledes jeg, skulde stille mig i denne Sag, hvis jeg ikke skulde stemme for et Forslag, som jeg mener er nyttigt og forstandigt, og skulde unblade dette blot af Hensyn til, at det andet Ting er imod det, eller at Ministeren siger, at han ikke kan gaa med dertil. Om selve Lovforslaget vil jeg gerne endnu sige et Par Ord. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) talte alene om disse Rovdyr, der faldt over Debitor ved Evangsauktioner. Jeg vil nu sige, at den Kærlighed og Støtte, man kan yde en Debitor ved en Evangsauktion, tror jeg ikke er grumme meget værd. Jeg tror, at den Hjælp, saadanne Folk skulle have, maa de have, før Gjendommen sælges ved Evangsauktion. Er det givet, at Evangsauktionen ikke kan gennemføres, har det ikke videre Betydning for Debitor, om Ugiften bliver lidt større eller mindre. Debitor skal hjælpes paa et tidligere Stadium gennem Prioriteter og gennem Bortfalden af Gebyrerne og saa gennem det, som Uendingsforslaget Nr. 2 gaar ud paa, som vil gøre det lettere for en sekundær Prioritetshaver at overtage Gjendommen, fordi han begunstiges med Stempelgebyret og med Hensyn til Halvprocentafgiften. En sekundær Pantshaver vil da lettere tage Gjendommen, fordi man kan sige til ham: Naar du tager den, faar du den billigere paa den Maade; det er altid en Fordel. Altsaa den Fordel, der skal opnaas for Debitor ved Lovforslaget, anser jeg ikke for nævneværdig, thi kommer Debitor først under Evangsauktion, saa er det forbi for ham. Med Hensyn til Lovforslaget maa jeg fastholde, at jeg tror ikke, at det vil blive til Vættelse. Jeg mener, at Auktionerne ville være ligesaa længe som nu, og disse Møder, Bekendtgørelser, Indtælbefter i Bladene, naar man ikke kan finde Folk, Bænkfælsighederne ved Kommunikationsmidlerne, Personers Fraværelse o. s. v. ville gøre, at det ikke bliver mere lempeligt eller billigt end nu. Saa mener man, at det er en Fordel at slippe for Sagførerne. Ja, naar det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, hvis Hovedargument i denne Diskussion stadig har været Sagførerne og Rovdyr, vil indbringe et Lovforslag, som begrænser Sagførernes Salærer ved Auktioner, saa skal det faa min Stemme, naar det ellers kan vinde Tilslutning, men jeg tror, at man gør sig Illusioner, hvis man mener, at man ved dette Lovforslags § 45 vil befri dette Forderige for Sagførernes Udsigelser. For det første indvirker det ikke i fjerneste Maade paa de Indfættelseslærer, som kunne erhverves gennem Fogden,